

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12Csp/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116224935
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2018:4116224935.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému : T. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. C. XXX/XX, J., o zaplatenie 102,12 eura s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 102,12 eura s 28 % - ným úrokom ročne od 6.8.2016 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
Žalobcovi súd priznáva náhradu trov konania v plnej výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 19.9.2016 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 102,12 eura s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 102,12 eura od 6.8.2016 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 9.6.2014 zmluvu, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol pre žalovaného účet, pre porušenie zmluvných povinností tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného. Pred zatvorením účtu vykonal dňa 5.8.2016 internú účtovnú transakciu, kedy debetný účet klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Nepovolené prečerpanie je úročené úrokovou sadzbou vo výške 28 % ročne.

2. Okresný súd Nitra vo veci vydal dňa 22.11.2016 platobný rozkaz č.k. 12Csp/111/2016-20, ktorý bol zrušený pre nedoručenie do vlastných rúk žalovanému. Súd vo veci pojednával v súlade s § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu a vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a to žalobou, zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, výpisom z účtu, sadzobníkom poplatkov a úrokovými sadzbami a zistil tento skutkový a právny stav:

3. Medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 9.6.2014 uzavretá Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe uvedenej zmluvy žalobca zriadil a viedol od 9.6.2014 majiteľovi účtu - žalovanému účet. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný sa dostal na zriadenom účte do nepovoleného prečerpania vo výške 102,12 eura. Žalobca zatvoril účet žalovaného. Pred zatvorením účtu žalobca vykonal dňa 5.8.2016 internú účtovnú transakciu, kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Žalobca od žalovaného požaduje zaplatenie sumy 102,12 eura, ktorá pozostáva z istiny vo výške 102,12 eura, je to nepovolené prečerpanie účtu, pričom debetný zostatok je v zmysle zmluvy a úrokových sadzieb úročený úrokom vo výške 28 % ročne.

4. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

5. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na

prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

6.Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

7.Podľa § 503 ods. 1 ObZ, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

8.Podľa § 503 ods. 3 ObZ, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

9.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o vedení účtu, na základe ktorej poskytol žalobca založil a viedol žalovanému účet, zmluvu súd posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52 a nasl. O spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z.. Do Občianskeho zákonníka bola spotrebiteľská zmluva zakomponovaná novelou č. 150/2004 účinnou od 01.04.2004 a režim typových zmlúv bol do nášho právneho poriadku zavedený novelou Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 310/1999 Z.z. účinnou od 01.01.2000. Na uvedený právny vzťah súd aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

10.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože došlo k riadnemu a platnému uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte, pre závažné porušovanie obchodných podmienok zo strany žalovaného banka účet zatvorila, pričom na účte zostal debetný zostatok vo výške 102,12 eura, na ktorého zaplatenie má žalobca nárok. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 102,12 eura. Súd priznal žalobcovi nárok na úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 102,12 eura od 6.8.2016 do zaplatenia. Nárok žalobcu mal súd preukázaný listinnými dôkazmi a to zmluvou, výpisom z účtu. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok vo výške 28 % ročne z istiny 102,12 eura odo dňa nasledujúceho po dni dokedy bola debetná čiastka vyčíslená sumou 102,12 eura ku dňu 5.8.2016. Ustanovenie § 503 ods. 3 ObZ upravuje len to, že úroky je dlžník povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov v prípade, ak dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Obchodný zákonník, ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platný v čase uzatvorenia zmluvy, neupravuje povinnosť dlžníka platiť úroky popri úrokoch z omeškania, ale ani nevylučuje dohodu účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. V tejto súvislosti Najvyšší súd ČR v rozsudku z 27.6.2007 sp. zn. 33Odo/657/2005 vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda aj za dobu, počas ktorej je dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti úveru veriteľovi nevrátil. Úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, avšak majú odlišné funkcie, a treba ich odlišovať. Kým zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškanie so zaplatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ho môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dohodnuté. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Najvyšší súd nesúhlasil s právnym záverom odvolacieho súdu, že úroky podľa § 658 ods. 1 Obč. zák. možno zásadne dohodnúť len na dobu dohodnutej splatnosti istiny a že od tohto okamžiku zmluvné úroky

nenabiehajú a nastupujú úroky z omeškania. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli pri peňažnej pôžičke dohodnuté úroky, je vždy určujúci obsah zmluvy podľa dohody zmluvných strán. Tento záver zopakoval Najvyšší súd ČR aj v rozsudku z 24. 07.2014, sp. zn. 33Cbo/140/2014 tak, že súdna prax a odborná literatúra sa zhodujú v tom, že zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí a úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Kým povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi dohodnuté úroky vzniká zo záväzkov v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva zo zákona, ako dôsledok z omeškania so splnením dlhu. I keď dlžník nie je v omeškaní so splnením dlhu, môže veriteľ požadovať dohodnuté úroky a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj s pôžičky, kde neboli dohodnuté úroky. Oba úroky môžu byť veriteľom požadované vedľa seba bez ohľadu na skutočnosť, či sa jedná, alebo nejedná o občianskoprávny vzťah. Odvolací súd poznamenáva, že rovnaký záver je možné vyvodiť aj zo staršej judikatúry NS SR; v časopise zo súdnej praxe č. 55/1996 je uvedené rozhodnutie NS SR z 01. 05. 1996 s právnou vetou: Úroky vo výške dohodnuté pri poskytovaní úveru patria do splatnosti úveru. Ak pre prípad omeškania s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov nebola dohodnutá iná sadzba úrokov, patria aj za dobu po splatnosti úveru úroky v rovnakej výške. V dôvodoch tohto rozhodnutia je uvedené, že oba úroky (zmluvný úrok aj úrok z omeškania) bol dlžník povinný platiť bez ohľadu na dôvod, pre ktorý dlh včas nezaplatil. Zatvorením účtu nedošlo k zmene záväzku vylučujúcej uplatňovanie úrokov.

11.S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože došlo k riadnemu a platnému uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte, pre závažné porušovanie obchodných podmienok zo strany žalovaného banka účet zatvorila, pričom na účte zostal debetný zostatok vo výške 102,12 eura, na ktorého zaplataenie má žalobca nárok. Súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 102,12 eura. Súd priznal žalobcovi nárok na úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 102,12 eura od 6.8.2016 do zaplataenia.

12.Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.